

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Alapítva: 1948-ban

Új folyam: 184. szám

2008. április

Bocsáss meg, és lépj tovább!

*„...bocsássatok meg egymásnak, ahogyan Isten is megbocsátott nektek a Krisztusban.”
(Ef.4:32.)*

A „megbocsát” szó betű szerint angolul azt jelenti, hogy „elajándékozni” (forgive, give, away). A megbocsátásnak igen kevés tennivalója van a másik emberrel; ez a te döntésed; olyan, mint a széndioxid kilégzése a testedből, mert tudod, hogy ha magadban tartod, az csak ártani fog. Ezért engedd ki! Rajta – bocsásd ki! Hagyd, hogy az összes keserűség kimenjen, és a helyére lélegezd be Isten szeretetét. A szeretet próbája a bűnösnek való megbocsátás. Isten megtette érted – és azt parancsolja, hogy te is tedd ezt meg másokkal! Nem javasolja, hanem parancsolja! Képes vagy átmenni a vizsgán, vagy inkább úgy döntesz, nem bocsátasz meg olyan dolgokat, amelyek semmivel sem rosszabbak, mint amiket te követtél el?! Bocsáss meg, különben sosem fogod tudni azt a kapcsolatot élvezni Istennel és másokkal, amelyet neked szán Isten!

Ha valamit nem bocsátasz meg, újraéleszted. Ez okozza azt, hogy „pikkelsz” másokra és megrabol annak örömétől, hogy szeress és szeretve légy. Micsoda veszteség! A meg nem bocsátás egy köldökzsinór, mely a múltadhoz köt. Amikor megbocsátasz, elvágod ezt a zsinórt. Ha nem akarod elvágni, akkor olyan emlékekhez kötöd magad, melyek a végtelenségig befolyásolhatnak. Így aztán a problémás dol-

gok generációról generációra öröklődnek. Vedd hát át ma a parancsnokságot és mondd azt, hogy: „Ennek itt és most vége van, és velem fejeződik be!” Tanuld meg elfogadni Istentől a megbocsátást, és azoktól, akik megbántottál, aztán ajánld fel azoknak, akik megbántottak téged! Amikor ezt meg tudod tenni, a szíved megpuhul, a szellemed világossá válik, az elméd szabaddá, a látásod tisztává és a beszéded kedvessé.

Bocsáss meg, és lépj tovább!

(MAI IGE)

AZ ÖRÖM 10 PARANCSOLATA:

- 1/Minden reggel hűségesen kérd Istentől az örömet.
- 2/Mosolyogj, és tanúsíts nyugalmat kellemetlen helyzetben is.
- 3/Szívből ismételd: "Isten, aki szeret engem, mindig jelen van."
- 4/Szüntelenül törekedj arra, hogy az embereknek csak a jó oldalát lásd.
- 5/Könyörtelenül űzd el magadtól a szomorúságot.
- 6/Kerüld a panaszkodást és a kritikát, mert ezeknél semmi sem nyomasztóbb.
- 7/Munkádat örömmel és vidáman végezd.
- 8/A látogatókat mindig szívesen, jóindulattal fogadd.
- 9/A szenvedőket vigasztald, magadról felejtkezzél el.
- 10/Ha mindenütt az örömet terjeszted, biztos lehetsz abban, hogy magad is rátalálsz.

(Gasbon Courbis)

Fiaim (fiatalok), csak énekeljete!

Én már régen nem tartozom a fiatalok korosztályához, de amikor a húsvéti lelkes énekeket hallgattam és láttam mosolygó szemeket, éreztem, hogy szívből szólt a dal.

Ha a szöveget kivetítve nem láthattam volna, akkor is fölvidított volna arcotok sugárzása. (Fájt, hogy voltak kivételek.)

Boldog vagyok, hogy itt vagytok a gyülekezetben az Úr lábainál és szolgáltok. Nem számít, hogy rövid, vagy hosszú ruhában, öltönyben, vagy pólóban, de itt vagytok és dicsőítitek Istent. Hogy nem az öregek stílusában? Hát vajon miért írták át „A hit hangjai”-t – új stílusban, miért hagyták ki a régi énekeket? Azért, mert változott a stílus. Változott a világ. De vajon nem énekeljük boldogan az új könyvből pl. azt, hogy: „A szívemet átadom én...” (De stilizálták a Biblia szövegét is!)

„Énekeljete az Úrnak új éneket, dicséretet a hívek gyülekezetében!” (Zsolt. 149:1.)

Milyen stílusban? Nem. Milyen lelkülettel és szívvel!

Hát kérek benneteket: Fiaim, csak énekeljete!

(Egy 80 felé közeledő idős néni)

Kegy - elem

- Apa! Tudom, hogy nem szoktunk vasárnap boltba menni, de ma nem tehetnék meg mégis, hogy bemegyünk az éjjel-nappaliba?
- Kicsim, attól, mert anya elutazott az öcséddel, attól még nem változnak meg az itthoni dolgok, és ha csokit szeretnél, az van otthon!
- Apa, csak most az egyszer, léccike!
- Mit szeretnél, fagyit?
- Hát...
- De titokzatos vagy ma. Na, jó, most az egyszer.
- De jó. Kösz.
- Az apa a kislányával belépett a boltba, ahol szembetalálkozott volt szomszédjával. Rögevés beszélgetésbe elegyedtek, amit kislánya, Eszter azonnal ki is használt. Nyomban keresgélteni kezdett a polcokon. Mikor meghallotta,

hogy apja jelentőségteljesen köhintett háta mögött, összerezsent, majd zavartan fejét lehajtva a körmét nézegette.

- Én meg az édességnél kerestelek. Nem is gondoltam volna, hogy itt találalak. Mit keresel te itt?
- Eszter pityeregni kezdett. Nem válaszolt.
- Kicsim, mi a baj?
- Nem találok, azt, amiről beszéltek. Amiről az a szőke hajú néni mesélt. Pedig csak azokért jöttem! Apa, ezek az elemek lemerülnek?
- Persze, hogy lemerülnek. De vannak olyanok, amik feltölthetőek, nekünk is van olyan, tudod, a fényképezőhöz!
- De az is lemerül, és azt is cserélni kell, nem?
- De, igen, de tovább tart!
- De apa, nekem az a néni azt mondta, hogy van ingyen elem, ami soha nem fogy ki, sőt, nő, ha használjuk!
- Hogy? Nem hinném. Miről beszélsz te tulajdonképpen?
- Azt mondta a néni, hogy van egy elem, ami nem fogy ki, és tök ingyen van. És itt nincs ingyen semmi, sőt még az sincs ingyen, ami csak rövid ideig használható! Miért hazudott nekem? Nem is létezik ilyen kegyelem, vagy micsoda!!! Eszter hangosan zokogva bújt édesapjához, miközben annak arcán mosoly jelent meg.
- Kicsim, nem hazudott a néni! Az kegyelem, valóban tartós és örök! De azt nem lehet megvenni, nem lehet megfogni, csak Isten adja ajándékba! Tudod, úgy, ahogy mi adjuk az ajándékot karácsonykor. Nem várunk érte semmit. Csak adjuk, mert annyira szeretünk. Isten is így szeret! Hogy adni akarja a kegyelmet! Kegyelem az, hogy aki Istenhez fordul, azt Ő nem utasítja el, hanem irgalmasan, szeretettel hozzáfordul.
- Úgy, mint te, apa?
- Nem, mert Ő jobban szeret nálam, jobban, mint ahogy én valaha is foglak tudni szeretni.
- Apa, de neked is szoktam rajzolni karácsonyra! Gondolod, Isten elfogadná az én rajzomat? Muszáj karácsonyig várni? Ha hazamennék neki is kezdhethetnék. Akkor én is kérek tőle ilyen elemet...
- Az kegyelem, kicsim!
- Jó, jó! Neked is van, apa? Meg anyának is?
- Igen – mosolyodott el apukája –, hiszen ez a legfontosabb.
- Bárkinek lehet, aki kéri. Mind kegyelemből élünk.
- Akkor találd ki, hogy mit rajzoljunk, jó?

(Érted?!)

Egy megdöbbentő történet

George Thomas plébános volt New England-nak egy kis városkájában. Húsvét reggelén, amikor zsúfolt templomában felment a szószékre prédikálni, egy régi, rozsdás, rozoga madárkalitkát vitt magával és letette a szószék párkányára. Persze mindenki meglepődve nézte és kíváncsian várta, mi fog itt történni. A plébános elkezdte a prédikációt:

„Amikor tegnap végigmentem a Főutcán, szembe jött velem egy fiatal gyerek, kezében lóbálta ezt a madárkalitkát, és a kalitka alján három kis vadmadár lapult, reszketve a hidegtől és a félelemtől. Megállítottam a fiút és megkérdeztem:

- Na, mit viszel magaddal?

- Csak ezt a három vacak madarat - felelte.

- Aztán mit akarsz csinálni velük? - kérdezöködtem.

- Hazaviszem őket és szórakozom velük - felelte. - Feldühítem őket, kihúzom a tollaikat, egymás közötti viadalra uszítom őket. Élvezni fogom.

- De előbb-utóbb beleunsz majd. Utána mit csinálsz velük?

- Ó, van otthon két macskánk - mondta a fiú -, azok szeretik a madárhúst. Megetetem őket velük.

Hallgattam egy kicsit, aztán ismét megszólaltam:

- Fiam, mennyit kérsz a madarakért?

- Nem kellene magának azok a madarak, atya. Hiszen azok csak vacak szürke mezei madarak. Még énekelni sem tudnak. Még csak nem is szépek.

- Mennyit akarsz értük? - kérdeztem ismét.

A fiú végignézett rajtam, mintha megbolondultam volna, aztán megmondta az árat: tíz dollár. Kivettem a zsebemből a tíz dollárt, odaadtam a gyerekeknek. A fiú letette a kalitkát a földre és egy pillanat alatt eltűnt.

Én aztán felemeltem a madárkalitkát, elvittem a közeli parkba, ott letettem, kinyitottam az ajtaját, és szabadon engedtem a madarakat."

Miután Thomas plébános elmondta a kalitka történetét, mindjárt egy másik történetbe kezdett:

„Egy nap a Sátán és Jézus között párbeszéd folyt. A Sátán épp az Édenkertből jött és büszkén dicsekedett:

- Az egész emberiséget a kezeim közé kapartintottam. Csapdát állítottam nekik olyan csalétekkel, amelynek nem tudnak ellenállni. Mind az enyémeik!

- Mit fogsz csinálni velük? - kérdezte Jézus.

- Szórakozni fogok velük. Megtanítom őket, hogyan házasodjanak és hogyan váljanak el egymástól; feldühítem őket, meg arra is megtanítom, hogyan gyűlöljék és kínozzák egymást; hogy reszketjenek és kábítózzanak; arra, hogy fegyvere-

ket és bombákat találjanak fel és öljék egymást. Nagyon fogom élvezni - mondta a Sátán.

- Mit csinálsz majd velük akkor, ha elegend lesz a játékból?

- Megölöm őket! - felelte a Sátán.

- Mennyit kérsz értük? - érdeklődött tovább Jézus.

- Nem kellene neked azokaz emberek! Nem jók azok semmire! Megveszed őket, ők pedig csak gyűlölni fognak. Leköpnék, megátkoznak és megölnék. Nem kellene nekik!

- Mennyit kérsz? - kérdezte újból Jézus.

A Sátán végignézett Jézuson és megvető gúnnyal mondta:

- A véredet, az összes könnyedet és az egész életedet!

Jézus így szólt:

- Megegyeztünk! - aztán kifizette az árat..."

Ezzel George Thomas plébános fogta a madárkalitkát és lement a szószékről.

(Lelóczky Gyula)

Ha a Biblia lenne a mobilom?

Mi lenne, ha a Bibliánkat úgy kezelnénk, mint ahogy a mobilunkat?

Mi lenne, ha mindig magunkkal hordanánk?

Mi lenne, ha mindig visszafordulnánk érte, ha ott-hon felejtettük?

Mi lenne, ha az ígérekre úgy néznénk, mint az sms-ekre?

Mi lenne, ha ajándékként adnánk?

Mi lenne, ha vészhelyzet esetén elsőként ezt vennénk elő?

Mi lenne, ha úgy tekintenénk rá, hogy nem tudunk nélküle élni a mai modern világban?

Mert a Biblia olyan, mint a mobilunk. Összeköt Istennel, ezáltal is tudunk Vele kommunikálni, aki ezen keresztül is válaszol.

És miért jobb a Biblia, mint a mobil? Mert soha nem kell a térerő miatt aggódnunk, ugyanis Jézus Krisztus a

keresztthalálával megteremtette a 100%-os lefedettséget az egész Földön és kiontott vérével aláírta azt a

szervződést, mely örökre szól, és állja minden számlánkat, így ingyenesen hívható...

(-net-)

A „Mit jelent nekem a pesterzsébeti gyülekezet?” címmel meghirdetett pályázatra érkezett írásokat sorszámmal ellátva közöljük. A sorozat végén szavazhatunk arra, amelyik a legjobban tetszett!

4. Mit jelent nekem a Pesterzsébeti Gyülekezet?

„Mindent”! A tiszta „forrást”, amelyhez jó visszatérni, és újult erővel folytatni az utat. A boldog, önfeledt gyermekkort, - amelybe olykor belezúgtak a bombázó gépek zajai. És mégis! Ami egész életemre kiható, és meghatározó: a „Vasárnapi Iskolák” hangulata.

Az énekkar énekórái, a pengetős zenekari próbák, kirándulások a Normafához, Bretz Maudival közös játékaink az Imaház udvarán : bemelegítős játékok. Majd Cserepka János testvér vezetése alatti évek, ami alatt 1955-ben bemelegítkeztem.

Ezután nem sokkal életem útja tett egy nagy kitérőt , és sok-sok év után tértem vissza a „forrás”-hoz, ahol megjelentem második újjászületésem. Nagy fordulópontra volt ez az életemben, mélyebb volt, mint mikor bemelegítkeztem.

Most már boldogan zengem ez éneket: „Mily szép a Jézus nyája, e boldog kis sereg”! Óh igen!... az énekek, melyek az ifjú korba visznek vissza. Mindennapjaim segítői, velem vannak útjaimon. Támogatnak, ha lankadok, mint egy láthatatlan kéz a gyülekezeti énekek által vezet:

„Fogjad kezem, oly gyenge vagyok érzem”...

„Ha néha-néha bús vagyok, szívemben el-el lankadok”...

„Óh jöjj szívembe áldott Jézus, így száll imám most feléd”...

„Istenben bízom, bárhol is legyek, szárazföldön, vagy háborgó tengeren”...

...és még nagyon-nagyon sok kedves ének, melyek állandóan bennem vannak. Napjaim hű kísérői. Napról-napra így haladok, míg elérkezem a „folyó”-hoz, melynek túl oldalán: dicsőült lények nagy serege, szívembe hangzik szép éneke: SIESS HAZA!

5. Mit jelent számomra a Pesterzsébeti Gyülekezet?

Az életem itt kezdődött, ahol drága szüleim akkor a gondnoki szolgálatot végezték, és én a Ferenc utca 5. szám alatt láttam meg a napvilágot. Mikor három éves voltam, akkor költöttünk a saját házukba, akkor nővérem hat, öcsém fél éves volt. Boldog gyermekkorom volt, szüleink hűséges gyülekezeti tagok, és énekkari tagok voltak. A vasárnapok voltak életünk fénypontjai. Az otthoni esti áhítatok alkalmával olvastak a Bibliából, tanítottak imádkozni a saját szavainkkal, megtanultuk az aranymondást, hogy vasárnap el tudjuk mondani. Drága szüleink nagyon szerettek énekelni, és tanítottak bennünket is. Az otthonunk „éneklő otthon” volt. A gyülekezetben is rám a legnagyobb hatással az énekek voltak. Az erzsébeti gyülekezetben mindig magas fokon állt az ének-kultúra. Gyermeki lelkembe beleivódott a szép énekek.

Édesanyánk, aki maga is szívesen mondott verseket a gyülekezetben, megtanított egy verset nekem, és én először életemben, négy éves koromban szavaltam az imaházban. Boldog emlék ez számomra ma is.

Jöttek a szomorú és borzalmas évek, háború és rettegés, de a gyülekezet összetartotta a testvéri közösséget. Ifjúkoromban, és felnőttként is, a gyülekezet erős bástya és oltalom volt a megpróbáltatások között.

Mindig úgy tekintettem az erzsébeti gyülekezetre, mint egy lelki Édesanyára, aki szeretettel veszi körül „gyermekkeit”, az Ige által erőt sugároz felénk, tanítja és védi őket a külvilág káros hatásaitól.

Hálát adok Istennek, hogy e-gyülekezet tagja lehetek.

6. Mit jelent nekem a Pesterzsébeti Gyülekezet?

Ha egy szóval akarnám kifejezni, akkor „csak” annyit írnék: az erzsébeti gyülekezet **az otthonom**. Azt hiszem, ez mond a legtöbbit. Hiszen itt születtem, csecsemőként itt imádkoztak felettem hálát adva, könyörögve. Itt töltöttem gyermekéveimet, itt mondtam el életem első aranymondását („Mert született néktek ma a Megtartó, ki az Úr Krisztus a Dávid városában”- Lk.2:11), az első verset („Piros tojás a kezemben...”), és talán ami a legfontosabb, itt döntöttem arról, hogy a keskeny úton akarom

követni Megváltómat egy életen keresztül.

Soha nem felejttem a vasárnapi iskolai foglalkozásokat, az ifjúsági órákat, az éjszakákba nyúló pingpongozásokat, a kirándulásokat. Minden alkalom azt szolgálta, hogy együtt legyünk, együtt érezzük jól magunkat. És mindig érezhettük, hogy a jó Isten velünk van. Örök emlék marad, amikor elkezdtek a régi imaház pincéjét átalakítani ifjúsági teremmé. Elbontottuk a régi üstházakat, falakat, malteroztunk, villanyt vezettünk, -Istenünk ebben is megőrzött-, lambériáztunk, tapétáztunk, festettünk, és közben vidámak voltunk. Az elkészült terem pedig még az utánunk jövő fiataloknak is sok áldást tartogatott.

Ebben a gyülekezetben találkoztunk össze feleségemmel, ez a gyülekezet örült együtt velünk amikor elindultunk közös utunkon, és együtt imádkoztak testvéreink velünk, amikor gyermekeinket az Úr elé hoztuk. Ma is többen folyamatosan imádkoznak értünk.

Soha nem tudtam úgy távol maradni, hogy valaki ne keressen. Lehettem testileg, vagy lelkieleg beteg, mindig volt (és van), aki imáiban gondolt rám.

Ez a gyülekezet jelenti számomra a szolgálati helyet. Hála legyen Istennek azért, hogy mindig volt szolgálati lehetőségem. Lehetőségem volt a fiatalokkal foglalkozni, a délutáni programokat, evangélikációkat szervezni, énekkarban énekelni, a stúdióban munkálkodni. Sok áldott órát töltöttünk el az előljárósági megbeszéléseken. És számomra nagyon fontos szolgálat gyülekezeti újságunk, a Szeretet - Szolgálat szerkesztése. Sok áldásban van részem e munka közben.

Nem hagyhatom ki a sorból azt az időszakot, amikor testvéreimmal együtt sok időt töltöttünk a lelkészlakás, és az új imaház építésénél. Az áldás nem maradt el. Jó visszaemlékezni arra, hogy rendszeres imádkozással készültünk erre a nagy munkára. Emlékszem a kijelölt terület körbekerítésére a rekkenő melegben, a vasalások hajtogatására a lakásnál. A kisebb vitákra, amelyek nem fajultak veszeke déssé, hanem előre vitték a munkát. A közös étkezésekre, ahol a vidámság nagyobb volt a fáradtságnál.

Tudom, és érzem, hogy van, aki naponta imádkozik értem. Mindig megható érzés, amikor testvéri találkozások alkalmával érzem a szeretetet, a támogatást.

Bizonyára sok mindent említhetnék még, de úgy gondolom, a leírtak alapján nyugodtan elmondhatom, hogy az **erzsébeti gyülekezet : az otthonom!**

7. Mit jelent nekem a Pesterzsébeti Gyülekezet?

Tudom, nem azért kéri az előljáró testvérek, hogy írjunk az erzsébeti gyülekezetéről, mert sok dicsérő szót akarnak összegyűjteni. Mégis, elfogulatlanul is az Úr Jézus szavai jutnak eszembe az itt élő testvérekkel kapcsolatban: „arról fogja megtudni mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha szeretitek egymást” (János ev.13:35.)

Harmadik éve járunk ebbe a gyülekezetbe. Örömmel és boldogan írhatom le magam és a családom nevében, hogy mindenki szeretettel vesz körül minket. Úgy fogadtak a testvérek, mintha mindig ide jártunk volna. Már reggel kedves szavakkal, mosollyal fogadnak az ajtónál: „Hogy vagytok, ideértetek, nem volt baj az úton...?”

Nagy szükség van az ilyen közösségre, hisz a világ fiai figyelik, hogy Isten gyermekei hogyan élnek egymás között. Így válik kíváncsisá elöttük a közösségünk, az isteni szeretet, amit Isten népe tud csak bemutatni. Csak a szeretet épít. Szeretettel mindent el lehet érni az embereknél. Kinyílnak, hitre jutnak. Ez a feladata a gyülekezetnek. Úgy érzem, hogy a mi gyülekezetünk felismerte és teszi ezt. A Lélek gyümölcsének első gerezdje a szeretet megtalálható, és tudjuk, ez örökre megmarad!

Boldogan várjuk a vasárnap reggelt, leküzdve sok akadályt, hogy találkozhassunk mosolygós testvéreinkkel. Elfogadtak, és szeretnek bennünket, úgy ahogy vagyunk, sőt annak ellenére, akik és amilyenek vagyunk. Istené legyen a hála és dicsőség, hogy Krisztus testének tagjai lehetünk, és építhetjük együtt az Ő országát.

„Senkinek se tartoztatok semmivel, csak azal, hogy egymást szeressétek, mert aki a másikat szereti, betöltötte a törvényt.” /Róma 13:8./

Érted is! Érted is?

Már kora reggel a fenyőrigó énekére ébredtem. Félig éberen lehunytt pilláimat a gyönyörű napsütés simogatja. Csodálatos a világ, jó itt élni, jó örülni! Szívem legmélyén tomboló öröm. Jézus a szívemben van, nem vagyok egyedül. Kinyitom a szemem. Belém hasít a felismerés... NAGYPÉNTEK van. Mit trilláznak a madarak? Miféle égi zenébona ez?! Nem tudjátok, Jézust mi emberek keresztre feszítettük? Talán akkor reggel is ilyen szépen sütött a nap, így énekeltek a madarak, virágok, zöld volt minden ág. Talán akkor reggel is minden Isten dicsőségét hirdette. Csak mi emberek ordítottunk.

- Feszítsd meg! Feszítsd meg!

Fáj valami itt mélyen a szívemben. Fáj itt legbelül. Még én sem mondhatom, nem voltam ott.

A bűneim bár tudatlanul, ütötték a szegeket a keresztfába.

- Miért Jézus? - Miért hagytad? Meg tudtad volna akadályozni. Egyedül TE meg tudtad volna tenni, hogy leszállsz az átokfáról és elhagysz bennünket. Bennünket, akik féltettük a tekintélyünket. Féltünk, hogy uralkodni fogsz.

- Feszítsd meg! Feszítsd meg! ... s TE tudtad, eljött a végső küzdelem.

Órákig próbáltam csak megközelíteni, elmém-mel felfogni, elképzelni azt a szenvedést, amit átéltél. Nem sikerült! Már egy kis tehercipeléstől is összeroskadok. Nem bírtam volna el a keresztet! Még csak segíteni sem bírtam volna, mint Simon!

- Jézus! - kiáltok. Ne, ne engedd! Most is fájnak bűneim, ó maradj velem!

Most már tudom, nagypéntek nélkül nincs húsvét! Húsvét nélkül nincs feltámadás, feltámadás nélkül nincs kegyelem. Most értem és érzem milyen jó nekem! Helyettesítettél engem.

Jézus, KÖSZÖNÖM!

Lehet ezt így egyszerűen leírni, köszönöm?! Mint ha csak egy pohár vizet vagy egy darab kenyert köszönnék meg. Az életemet, az örök életet köszönöm NEKED!

FELTÁMADTÁL, megünnepeltük. Sok ember szívébe éled ilyenkor lelkiismeret-furdalás! Legalább ilyenkor hallgassuk Isten igéjét! Menjünk Isten házába!

Eltelt pár nap... és hol van már a lelkiismeret? Ugyanúgy rohannak, ugyanúgy ordítanak, tülekednek, veszekednek, bántanak... verik a szegeket a keresztfába!

A nap most is ragyog, a madarak most is énekelnek, minden Isten dicsőségét hirdeti!

EMBER! EMBER! Jézus érted is meghalt! EMBER, EMBER! Jézus érted is! TE érted IS?!

A feltámadás ereje

Az üdvtörténet ünnepei jó alkalomnak bizonyulnak arra, hogy hálaadással emlékezzünk Isten irántunk való szeretetére és egyszülött Fiának, Jézus Krisztusnak értünk hozott áldozatára. Szolgáljon buzdításul mindnyájunk számára Pál figyelmeztetése: „Emlékezzél meg, hogy Jézus Krisztus feltámadott a halálból...” (2.Tim.2:8.)

Az emlékezés Isten teremtésének csodálatos ajándéka. Emberi életünk nagy értéke az a szellemi képesség, hogy lelki világunkban tanításokat, emlékképeket, élményeket és hangulatokat el tudunk raktározni, és azokat fel tudjuk idézni. Az Úr Jézus azzal vigasztalta tanítványait, hogy a Szentlélek, akit az Atya az Ő nevében küld, mindenre meg fogja tanítani őket, és eszükbe juttatja az Ő tanításait (Jn.14:26.).

A Szentlélek segít minden idők tanítványainak az emlékezésben és az Úr Jézus tanításainak felidezésében, de az Igének élővé és hatóvá tételében is. Ez nagyon lényeges, mert nem a múlt emlékeinek felidezéséből, hanem az élő húsvéti hitből és a feltámadás erejének bennünk és általunk való működéséből élhetünk igazán boldog, örömteljes és Isten előtt kedves életet.

(néhai id. Laczkovszki János)

Hol lakik Isten?

A tanító ezt kérdezte a gyerekektől:

"Hol lakik Isten?"

Különböző válaszokat kapott. Ilyeneket:

"A mennyben, a szívünkben, a templomban..."

Az egyik kis jelentkező pedig ezt mondta:

"Isten az alvégen, a keresztutca baloldalán a sarokház mellett lakik."

Lett erre nagy kacagás.

De a tanító jól ismerte a fiút, és ezért barátságosan megkérdezte tőle: "Hogyan érted ezt, kisfiam?"

A legényke komoly válasza ez volt:

"Vasárnap édesapámmal sétáltunk. Amikor ahhoz a házhoz értünk, ezt mondta édesapám: Itt egy cipésmester lakik nyolc gyermekkel, öreg vak apjával és béna nénikéjével. Szegények, de nagyon szeretik egymást. Imádkoznak Istenhez, szorgalmasan dolgoznak, és elégedettek is. Velük lakik az Isten."

Most már egy gyerek sem nevetett.

"Igazad van, fiacskám" - szólt a tanító. "Isten ott lakik az alvégen, a keresztutca baloldalán a sarokház mellett. ...De nemcsak ott..."

Ki nem kapcsolt telefon

Manapság, mint ismeretes, az egész világot behálózzák a különböző telefonok, internet, média, pillanatok alatt láthatunk, halhatunk bárkit. Mindenki azt kiabálja, vásárolj tőlem, az én szolgáltatásommal jobban jársz, s teszi ezt hazug módon, pénzt és hasznot remélve. Hívhatod a barátod, intézheted dolgaidat, amíg tart a hitelszámlád, de ezután könyörtelenül vége, megszakad a kapcsolat, mert a világon minden csak haszon, üzlet. De Isten mindennek az ellentéte, az Ő telefonja sohasem kapcsol ki, a Szentlélek által biztosítja a folytonos, ingyenes kapcsolatot, nem ver át senkit a világon. A Szentlélek, egy ki nem kapcsolt telefon.

„Aki hozzám fordul, azt ki nem vetem, Azt ígérte Isten, néked és nekem.” - mondja az ének-bizonyoságtétel.

Ha ez a telefon valami miatt mégis kikapcsol, ez a mi hibánk. Ha úgy érezzük nincs kapcsolat közöttünk, induljunk el a vonalon visszafelé, és keressük, vagy kérdezzük meg az okát. Ő nem hagy minkre sohasem. Szeretete a kapcsolat biztosítója.

Uram köszönjük ezt a kapcsolatot a Szentlélek ajándékát és, hogy szereteted irányításával mindig működik a számunkra ingyenesen és, hogy fiad által örökre kiegyenlítetted mindannyiunk számláját, életével, vére hullásával, hogy megtartassunk ingyen kegyemből, hit által.

Köszönöm, hogy éjjel-nappal, írásban és szóban, mindig beszélhetünk, dicsérhetünk, közbenjárhatunk emberekért a Szentlélek vezetésével, és kérünk biztosítsd továbbra is ezt a kapcsolatot számunkra!

„Tüzed Uram Jézus szítsd a szívemben!”

Események a gyülekezetben és gondolatok az igehirdetésekből

Febr.3. A délelőtti igehirdetés az emberhalászatról szólt (Lk. 5:1-11.). Jézus szavának engedve evezünk a mélyre. Sokan azt gondolják, Jézusnál is jobban tudják, mit kell tenniük. Emberek mentésénél áldozni kell a szeretetből, az időből, a pénzünkből. Délután a BVSZ alkalmat tartottuk imaházunkban Beke László péceli lelkipásztor igehirdetésével. A téma: Ef 5:10-14. Serkenj fel aki aluszol. Az Ige és a gazdag program buzdított, hogy felébredt hívőkként legyünk a helyünkön.

Febr. 10. Sokan, vagy kevesen üdvözülnek? – volt a délelőtti igehirdetés kérdése (Lk. 13:22-30.). Mi ne legyünk a mennyből kirekesztettek között. A Billy Graham Társaság „Tékozló fiú” című filmjét néztük meg délután.

Febr. 17. A bálványozásról (1.Jn. 5:21.), és az utolsó ítéletkor zajló eseményekről (Mt. 25:31-34.) hallottunk igehirdetéseket. A bálványozásra Ezékiás király idejéből a rézkígyó imádását hozta példaként Almási testvér. Ami egykor áldás volt, az nem megfelelően alkalmazva átokká lehet. Az utolsó ítéletkor Jézus jobb keze felől az irgalmasok álltak, akik befogadtak, enni adtak, meglátogattak valakit.

Révész Laura és Császár Levente jegyesek. **Febr. 24.** Jer. 29:11-13-ban leírt ige a fogságban levő zsidóknak szólt. Istennek akkor is volt terve népével. Velünk kapcsolatosan is van terve. Rá merjük bízni magunkat? A délutáni szolgálatok és igehirdetés a szeretetről szóltak (1.Kor. 13:1-7,13.). A mi szeretetünk sokszor nem működik, vagy szelektáló. Istené időtálló és feltétel nélküli.

Márc. 2. A tavaszi ébredés és lelki életünk között vont párhuzamot Almási testvér (2.Kor. 5:17, Jel. 21:5a.). A Szentlélek szele, vihara tisztítani akarja életünket. Délután az embereket lenyűgözni akarókról hallottunk. Sokak célja, hogy lenyűgözzék az embereket (reklámok, politikusok). Egyházi vonatkozásban a figyelem felkeltése lehet cél. Ez néha jó, de lehet szemfényvesztés. Jézus szava „megbocsátattak bűneid” is megütközést váltott ki (Mk. 2:1-12.), mert nem a betegségre, hanem a bűnre irányította a figyelmet.

Márc. 9. Istennek abban telik kedve, hogy kegyelmet ad (Mikeás 7:18-19.). Nekünk is több irgalmasságra lenne szükségünk egymás iránt, akkor tudnánk egymást építeni. Délután a magyar Biblia története volt a téma (2008. a Biblia éve).

Márc.16. Virágvasárnap, gyermekbemutató. Zolcsák Borbála Hanna bemutatásán Almási testvér azért imádkozott, hogy felnőve ismerje meg Jézus Krisztust, és legyen gazdag jócselekedetekben. Az alkalmi ige alapján hangzó virágvasárnapi igehirdetések és szolgálatok a királynak járó hódolatot elfogadó, de a tömeg vágyát nem teljesítő Jézusra irányították a figyelmet, aki tudatosan halad célja felé. A templomtisztítás ma is sokszor aktuális lenne.

Márc. 21. Nagypéntek. Jézust az övéi nem fogadták be, így lehet áldozata a miénk is. Megtaláltuk már a Hozzá vezető utat? A Golgotán túl vár a kegyelem.

Márc. 23. Húsvét. Van bennünk olyan érték, amiért Isten feláldozhatná Fiát? Jézus vérével váltunk értékesekké, így már a Sátán is harcol értünk. Az üres sírtól jövő asszonyok híradását a tanítványok üres fecsegésnek tartották, nem hittek nekik. Mi akarunk találkozni a feltámadott Jézussal?

Márc.30. Hogyan állunk ígéreteink megtartásával? Változott élethelyzetben is tartjuk szavunkat? Jézus ígéretei biztosak, önfeláldozó szeretete rá a garancia (Ef. 5:1-14.). Járjunk mi is az Ő szereteté-

ben. Délután Jézus tanítványai közötti második megjelenéséről szolt az igehirdetés. Tamás hitvallása megerősítheti a kétkedőket „Én Uram és én Istenem!” Nincs más ÚR, nincs más ISTEN!

F A K A N Á L

Krumplis lángos

Hozzávalók: 0,5 kg liszt, 35 dkg főtt krumpli (összetörve, vagy lereszelve) 2 tojás, 2 kanál olvasztott zsír a kenéshez és a sütéshez.

Elkészítése: A lisztben elmorzsoljuk a krumplit, hozzáadjuk a tojásokat, jól összedolgozzuk. Kinyújtjuk téglalap alakúra (kb. ujjnyi vastagságban) megkenjük olvasztott zsírral, feltekerjük, és 3-4 cm-es darabokra vágjuk. Vágott felére fektetjük egyenként a darabokat, és kerekre nyújtjuk. Palacsintasütőben kevés zsíron pirosra megsütjük mindkét oldalát.

II. változat: A hozzávalók azonosak, csak a lisztben elkeverünk fél csomag sütőport és úgy gyúrjuk össze a tésztát. Majd kinyújtjuk ujjnyi vastagságúra, tenyéryi nagyságú kockákra feldaraboljuk, és palacsintasütőben olajban vagy zsírban szép pirosra sütjük mindkét oldalát.

H U M O R

Jean, ma vendégek jönnek. Vágjon jó képet hozzájuk!

- A falon lévő Munkácsy jó lesz, uram?
- A mi országunkban ugye már nincs elnyomás, Jean? - Nincs, uram.
- Akkor engem miért nyomott el az előbb az álom?
- Miért szorít ez a cipő, Jean?
- Mert benne maradt a nyelve, uram.
- Ugyan, Jean! Ha kidugom a nyelvemet, akkor is szorít.
- Jean, ugye maga komornyik?
- Igen, Uram.
- Az baj. Keresni fogok maga helyett egy vidámyikot.
- Jean, látja azokat a legyeket a falon?
- Látom, uram.
- Akkor menjen oda hozzájuk, és közölje, hogy hess.
- Mondja, Jean, miért iszik üres pohárból?
- Mert nem vagyok szomjas, uram.

- Jean, kérek egy monoklit!
- Melyik szeme alá óhajtja, uram?

A l k a l m a i n k

Istentisztelet: minden vasárnap 10 és 17 óraker

Bibliaóra: minden csütörtök 18,30 óraker

Korosztályok szerinti gyermek bibliakör:
minden vasárnap 9 órától 10 óráig

Ifjúsági bibliaóra: minden kedd 18,00 órától és vasárnap 9 órától 10 óráig

Ifjúsági énekóra: minden vasárnap 16,00 órától 17 óráig

Felnőtt kiscsoportos biblia tanulmányozás /MKBK/: minden vasárnap 9 órától 10 óráig

Énekóra: minden csütörtök 19,30 és vasárnap 18,30 órától

Úrvacsora: Minden hónap első vasárnapján a 10 óraker kezdődő Istentisztelet második felében

Közös imaóra: Ünnepi Istentiszteletek előtt 9 órától 10 óráig (Karácsony, Húsvét, Pünkösöd, Hálaadónap)

Baba -Mama klub: Minden hónap páros hét csütörtökjein 10 órától 12 óráig

Törekvők órája: A résztvevők igényeihez igazodva, megbeszélés alapján

Sakk szakkör Minden hónap első vasárnapját követő hétfő 17 órától

Előljárósági megbeszélés: Minden hónap első szerdáján 18 órától

Imaházcím: Pesterzsébet, Ady E.u.58.
Ady E. u.-János u. sarok

Lelkipásztor: **Dr. Almási Mihály**
Pesterzsébet, Ferenc u.3.
Telefon: 283-14-13

Gyülekezetvezető: **Laczkovszki János**
Telefon: 285-25-97

Gondnok: **Császár Sándor**
Telefon: 284-21-81

Gyülekezet honlapja: www.erezsebet.baptist.hu

SZERETET - SZOLGÁLAT

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Felelős szerkesztő: **dr. Almási Mihály**

Szerkesztő: Máté Dániel, Máté Daniella, Máté Lukács

Technikai szerkesztő: Lesták Károly

Email: mate.dani@freemail.hu és lestakk@ps.hu